

Akce malé: v hezkých, ale ne zrovna převelikých prostorách, které navíc nebyly úplně nadoraz zaplněné. A ti velikáni? V prvním z popisovaných koncertů konajícím se v Žižkovském divadle Járy Cimrmana hrál **Vlasta Redl**. Písničkář, o kterém snad není pochyb, že by na samostatném vystoupení vyprodal téměř jakkoli velký pražský sál. S ním tu byli ještě další: jeho skorosoused a světoběžnický soupevník **Slávek Janoušek**,

Arnošt Frauenberg

, který se poznenáhlu stává televizní hvězdičkou, i nabídka z nejzajímavějších kousků mladé generace v podání kapel

Epy de Mye a Bezefšeho. Nejdůležitějším velikánem byl ale ten, kterému všichni jmenovaní muzikanti přijeli zahrát. Akci konspiračně propagovanou jako Ozvěny Zahrady totiž její duchovní otec, písničkář Petr Sedláček, od samého začátku koncipoval jako dárek k 70. narozeninám Michala Juppa Konečného, velkého Dramaturga českého folku. „ *Já*

jsem tušil, že v tom něco takového bude

„ vyjevil Jupp hned na začátku večera, že jako velké překvapení to tak docela nevyšlo. No a co? Jirkou moravským Brabcem moderovaná, příjemná akce nabídla slušné muzikantské výkony, setkání těm, co se rádi vidí, i snad důstojný dárek za zásluhy o žánr v době, kdy už Jupp asi pomalu začíná bilancovat. Že ten poslední jmenovaný bod mohl vyznít velkolepěji? Marketing hudebních akcí je asi čím dál náročnější disciplína; díky Petru Sedláčkovi, že svedl dohromady několik velikánů na malé akci.

„ *Rád jsem přišel. Tenhle sál má svého genia loci od dob, kdy byl jednou ze scén Šafránu.*

“ Takhle nějak to řekl Jirka Černý, jeden z velikánů večera v Baráčnické rychtě, než pokřtil moravskou slivovicí desku

Nebudu

. Souhlasím: taky mám ten zvláštní atmosférou dýchající, stolovou úpravou obdařený malostranský sál moc rád. (Těm, kdo v Baráčnické rychtě dlouho nebyli, jako já, jedno varování: v době stále sílící privatizace čehokoli veřejného je příchod k Rychtě ve směru od Nerudovky už od šesté večerní uzavřen obrovskou mříží. Jděte od americké ambasády, jinak se budete jako já nešťastně motat dokola.) První půle večera v jeho zdech patřila kapele

Neřež

, jen o málo mladším souputníkům hlavních hvězd večera; tuším, že hlásili, že při posledním křtu Neřeže měli prohozené pozice. Čtveřice Zdeněk Vřešťál (zpěv, kytara), Vít Sázavský (zpěv, kytara, viola), Filip Benešovský (baskytara, zpěv) a Vít Beneš (akordeon, klávesy, perkuse, zpěv) byla úžasná zejména v disciplíně mužský sborový zpěv – v té je podle mě v českém folku neporazitelná. Slyšeli jsme nejen zásadní skladby éry Neřeže (*Nebezpečný síly*), ale taky Nerezu: třeba hitové *Já s tebou*

žít nebudu nebo očekávatelnou Vřešťálovu *Černou vodu*, ale i *Za poledne* Zuzany Navarové. Dál třeba kuplet *Budu velká herečka* nebo píseň dua Sázavský – Vřešťál z roku 1979...

Folk team

zahájil po přestávce hitovkami:

Obchodník s deštěm

,
Sázka na mrtvého koně

,
Mí kámoši

nebo

Ještě jsme neumřeli

. Po nich přišel zmiňovaný křest; kromě Jiřího Černého křtili vydavatel Jaromír Kratochvíl (Indies Happy Trails) a pochopitelně Zdeněk Vřešťál. Blok kousků z nového alba ukázal, že autorská potence (naštěstí) s odehranými roky nesouvisí. Slyšeli jsme píseň, která už si stačila vybojovat pozici na rádiových vlnách – milostný kousek někde mezi kýčem a velkou silnou melodií o tom, že

„hodím návnadu psům/a pak omámím stráž

...“ Nebo skvěle se poslouchající časové záležitosti, jako

Nadčlověk

nebo ta, že „

koupil jsem si v outletu outfit – něco na outdoor

Malé večírky velikánů v nedávné minulosti

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Neděle, 28 Říjen 2012 20:21

...“. No a závěr a přídavky patřily samozřejmě folkteamovským hitům:

Putovní holka

,
Motýlí hra

,
Měsíční dítě
nebo kainerovské
Blues o šálku kávy

.
Možná jste si všimli, že mě zpravidla vysloveně potěší, když se objeví něco výborného nového, mladého. To ale neznamená, že je třeba zapomínat na staré dobré zasloužilé party – ba přímo velikány historie - jako jsou Neřež nebo Folk team. I když u druhé jmenované jsem si v poslední době nebyl jist, jestli se už v pokročilém věku neschovává před posluchači trochu úmyslně, je třeba říct, že dávné kapely, které takhle dobře zahrají a jsou schopné složit a natočit album nových věcí, bychom měli sledovat. Kvůli sobě. Abychom se o něco náhodou neokradli.

Ozvěny Zahrady = 70. narozeniny Michala Juppa Konečného, hráli Bezefšeho, Epy de Mye, Arnošt Frauenberg, Slávek Janoušek, Vlasta Redl, uváděl Jiří moravský Brabec. 10. září 2012, Praha, Žižkovské divadlo Járy Cimrmana. Křest alba Nebudu, Folk team, hosté Neřež. 3. října 2012, Praha, Baráčnická rychta.